

**ПЕРВИННА ПРОФСПІЛКОВА ОРГАНІЗАЦІЯ ПРАЦІВНИКІВ
ЛЬВІВСЬКОГО НАЦІОНАЛЬНОГО УНІВЕРСИТЕТУ ІМЕНІ ІВАНА ФРАНКА
PRIMARY TRADE UNION ORGANIZATION OF WORKERS
OF IVAN FRANKO NATIONAL UNIVERSITY OF LVIV**

Поштова адреса: Україна, 79000, м. Львів, вул. Університетська, 1/248,
тел./факс: (032) 239-47-15, email: prprof.lnu@gmail.com, <https://profkom.lnu.edu.ua>
Код ЄДРПОУ: 26095481, р/р UA503257960000026001311343734, філія ЛОУ АТ "Ощадбанк", МФО 325796

№ 68-Г від 16 червня 2020 року
на № _____ від _____

Голові
Комітету Верховної Ради України
з питань соціальної політики
та захисту прав ветеранів
п. Третьяковій Г.М.

В Україні давно виникла потреба реформування застарілого Закону України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)». Поданий законопроект «Про страйки і локаути» № 2682 від 27.12.2019 р. покликаний реформувати законодавство у цій сфері. У той же час запропонований проєкт обмежує права працівників на страйк, а також права профспілок.

У запропонованому законопроекті відсутні права профспілок щодо звернення до державних органів чи до суду за захистом прав страйкуючих. При оголошенні страйку вимоги формуються шляхом збирання підписів і відсутнє їх прийняття на зборах чи конференції найманих працівників.

Законопроект відмінє чинний Закон України «Про порядок вирішення колективних трудових спорів (конфліктів)», але повністю нівелює примирну процедуру. Завдання законодавства – знайти баланси між інтересами працівника і роботодавця, знижуючи також економічні ризики, тому вилучати примирну процедуру не можна. Сторони колективного спору інтересів повинні мати право вибору проводити страйк чи проводити примирну процедуру. Тому пропозиція проведення переговорів під час підготовки і проведення страйку повинна бути не правом сторін, а обов'язком.

Закон не охоплює політичні страйки (не визначився з ними) і студентські страйки. Закон стосується лише страйків на рівні підприємства, але рівень галузі, території чи національний не регулює, що може поставити їх поза законом. З метою економічного та морального тиску на роботодавця, а також відстоювання своїх інтересів працівники повинні мати право на страйки солідарності а також попереджувальні страйки, які законопроектом не регулюються.

В законопроекті ігнорують Національну службу посередництва і примирення державного органу, який повинен допомагати сторонам страйку і сприяти вирішенню спору шляхом примирної процедури. Вона в процедурі страйку відсутня. Потрібно урегулювати її повноваження на усіх етапах

проведення страйку: оголошення, проведення переговорів, укладання угоди і припинення.

Не урегульовано також те, хто звертатиметься до суду. Пропонуємо: орган, який є організатором або керівником страйку, або профспілка і окремі працівники, права яких порушуються.

Можливість застосування локауту призведе до порушення прав працівників і до можливостей маніпулювання роботодавцем права працівників на страйк, а тому положення про локаути повинно бути вилучені із законопроекту.

Виходячи із можливих порушень конституційного права працівників на працю, захист працюючими своїх прав та інтересів, а також права на страйк, пропонуємо доопрацювати законопроект із врахуванням позиції профспілок, перш ніж виносити його на перше читання у сесійний зал Верховної ради України.

Звернення обговорено і прийнято на засіданні президії профспілкового комітету Первинної профспілкової організації працівників Львівського національного університету імені Івана Франка (протокол № 2/20 від 16 червня 2020 року).

В.о. голови
Первинної профспілкової
організації працівників
Львівського національного
університету імені Івана Франка

Бек Ю.Б.